

ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๑๑๕๓

ศาลากลางจังหวัดกระบี่

๙/๑๐ ถนนอุตรกิจ กบ ๘๑๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง การกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และนายกเทศมนตรีเมืองกระบี่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๖๔๓

ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ชุด

๒. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด.ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๘๔๕

ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดกระบี่ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งการกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว โดยขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกวดขันเจ้าของบ้านพักเคหสถาน สถานที่พัก หรือโฮมสเตย์ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคนในพื้นที่รับผิดชอบและได้มีการรับคนต่างด้าว (บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย) เข้าพักอาศัย ให้แจ้งเจ้าของสถานที่พักดังกล่าวจะต้องดำเนินการแจ้งต่อที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดในเขตพื้นที่

เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแก้ไขข้อความในวรรคสอง บรรทัดที่สิบสามของหนังสือที่อ้างถึง จากเดิม จำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้อง และมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคน แก้ไขเป็น จำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินแปดห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินสามสิบคน จังหวัดกระบี่จึงขอแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาโรจน์ ไชยมาตร)

ท้องถิ่นจังหวัดกระบี่ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น โทร. /โทรสาร ๐-๗๕๖๑-๑๘๙๙

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๖๕๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

1383
๒๗ ก.พ. ๒๕๖๘

เรื่อง การกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/๒๒๒๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๑๔/๒๑๖๗

ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๘

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดการใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ และการให้บริการที่พักตามมาตรฐานสากล เพื่อช่วยส่งเสริมการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้เจ้าของบ้านที่มีห้องว่าง ๑ - ๔ ห้องและมีความพร้อมให้นักท่องเที่ยวพักค้างคืน หรือโฮมสเตย์ในท้องถิ่นสมัครเข้าใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ พร้อมทั้งได้แจ้งแนวทางการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว ตามสถานที่ซึ่งไม่ถือเป็นโรงแรมตามกฎหมายกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑ ออกตามความพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ (๓) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า การกำหนดมาตรการ และแนวทางการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าวตามสถานที่ซึ่งไม่ถือเป็นโรงแรมตามกฎหมายกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑ ออกตามความพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ (๓) นั้น จะเป็นกลไกในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมออนไลน์ และแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองหรือทำงานโดยผิดกฎหมายตามนโยบายของรัฐบาล จึงขอให้หน่วยงาน กำชับสั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ถือปฏิบัติตามมาตรการ การเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าวตามสถานที่ซึ่งไม่ถือเป็นโรงแรมตามกฎหมายกำหนดประเภทฯ อย่างเคร่งครัด ดังนั้น เพื่อให้การเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล จึงขอให้จังหวัดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดได้รับทราบมาตรการการเข้าพักอาศัย ของคนต่างด้าว และให้การสนับสนุน ตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบถึงมาตรการดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กวดขันเจ้าของบ้านพัก เคหสถาน สถานที่พัก หรือโฮมสเตย์ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกัน หรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคนในพื้นที่รับผิดชอบ และได้มีการรับคนต่างด้าว (บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย) เข้าพักอาศัย ให้แจ้งเจ้าของสถานที่พักดังกล่าว จะต้องดำเนินการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดในเขตพื้นที่หรือทางเว็บไซต์ "ระบบแจ้งที่พักสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง" ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่คนต่างด้าวเข้าพักอาศัย

/หรือถ้า...

หรือถ้าห้องที่ใดไม่มีที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองตั้งอยู่ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานที่ตรวจท้องที่นั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงข้างต้น และเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมออนไลน์ และแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองหรือทำงานโดยผิดกฎหมายอีกด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริพันธ์ ศรีกงพลี)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร. ๐-๒๒๕๑-๙๐๐๐ ต่อ ๕๑๐๕
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Saraban@dla.go.th

กพท

มธ.

บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 6346.
วันที่ - 8 ก.พ. 2568
เวลา.....

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง (ศปช.มท.) โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๐๘๑๘

ที่ มท ๐๒๑๔/๒๑๖๗

วันที่ ๐๙ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง การกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/๒๒๒๑ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กำหนดการใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ และการให้บริการที่พักตามมาตรฐานสากลเพื่อช่วยส่งเสริมการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยให้ทุกจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามมาตรการและแนวทางการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว ตามสถานที่ซึ่งไม่ถือเป็นโรงแรมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑ ออกตามความพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔ (๓) ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดมาตรการและแนวทางเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าวตามสถานที่ซึ่งไม่ถือเป็นโรงแรมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑ ออกตามความพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔ (๓) ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดนั้น จะเป็นกลไกในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมออนไลน์ และแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองหรือทำงานโดยผิดกฎหมายตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น จึงขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กำชับสั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ถือปฏิบัติตามมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าวที่เข้าพักในสถานที่ซึ่งไม่ถือเป็นโรงแรมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑ ออกตามความพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔ (๓) อย่างเคร่งครัด รวมทั้งการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการเข้าพักของคนต่างด้าวเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

เลขรับ..... 1276

วันที่ 9 ก.พ. 2568

(นายชำนาญวิทย์ เตรัตน์)

15.11

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 309
วันที่..... 4 ก.พ. 68
เวลา..... 13.03

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๘๔๕

ศาลากลางจังหวัดกระบี่
เลขที่ 271
วันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๘
เวลา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

สำนักการท้องถิ่นจังหวัดกระบี่

เลขที่ 1370

วันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๘

เวลา

เรื่อง การกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๖๔๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว โดยขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกวดขันเจ้าของบ้านพัก เคสสถาน สถานที่พัก หรือโฮมสเตย์ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคนในพื้นที่รับผิดชอบและได้มีการรับคนต่างด้าว (บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย) เข้าพักอาศัย ให้แจ้งเจ้าของสถานที่พักดังกล่าวจะต้องดำเนินการแจ้งต่อที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดในเขตพื้นที่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดมาตรการการเข้าพักอาศัยของคนต่างด้าว สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอแก้ไขข้อความในวรรคสอง บรรทัดที่สิบสามของหนังสือที่อ้างถึง จากเดิม จำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินสี่ห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินยี่สิบคน แก้ไขเป็น จำนวนห้องพักในอาคารเดียวกันหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินแปดห้องและมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินสามสิบคน ทั้งนี้ ขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายตำรวจ พันธุ์ ศรีริงพล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

กลุ่มงานส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต

โทร. ๐-๒๒๕๑-๕๐๐๐ ต่อ ๕๑๐๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Saraban@dla.go.th

กฎกระทรวง

กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความใน (๓) ของบทนิยามคำว่า “โรงแรม” ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ให้สถานที่พักที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกัน หรือหลายอาคารรวมกันแล้วแต่กรณี โดยมีห้องพักรวมกันไม่เกินแปดห้อง และรองรับผู้พักรวมกันได้ไม่เกินสามสิบคน ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักรั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและออกหนังสือรับแจ้งให้แล้ว ไม่เป็นโรงแรมตาม (๓) ของบทนิยามคำว่า “โรงแรม” ในมาตรา ๔

ผู้ใดประสงค์จะใช้สถานที่เพื่อให้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งนายทะเบียนทราบแบบและวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายทะเบียนเข้าตรวจสอบสถานที่ดังกล่าว หากเห็นว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ให้รายงานนายทะเบียนเพื่อทราบและออกหนังสือรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งภายในสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้แจ้งซึ่งไม่ประสงค์จะใช้สถานที่นั้นเพื่อให้บริการตามวรรคหนึ่งต่อไป ให้แจ้งนายทะเบียนทราบ”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๑/๑ การแจ้งและการออกหนังสือรับแจ้ง ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ในกรณีที่สถานที่พักนั้นตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการ ณ สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หรือในกรณีจังหวัดอื่น ให้ดำเนินการ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอท้องที่ที่สถานที่พักนั้นตั้งอยู่

ให้หนังสือรับแจ้งตามข้อ ๑ มีอายุห้าปีนับแต่วันแจ้ง”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ โรงแรมแบ่งเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) โรงแรมประเภท ๑ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก และมีห้องพักไม่เกินห้าสิบห้อง

(๒) โรงแรมประเภท ๒ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพักเกินห้าสิบห้องขึ้นไป หรือโรงแรมที่ให้บริการห้องพักและห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร

(๓) โรงแรมประเภท ๓ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร และสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือห้องประชุมสัมมนา

(๔) โรงแรมประเภท ๔ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหารหรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และห้องประชุมสัมมนา”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ และข้อ ๔/๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๔/๑ อาคารสำหรับใช้เป็นโรงแรมที่มีลักษณะเป็นแพหรือสิ่งใด ๆ ที่นำมาใช้ประกอบหรือสร้างให้เป็นรูปร่างลอยอยู่ในน้ำได้ โดยสิ่งดังกล่าวมีลักษณะอยู่กับที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ด้วยตนเองได้ และไม่มีโครงสร้างส่วนหนึ่งส่วนใดยึดติดตรึงกับพื้นดินให้อยู่กับที่เป็นการถาวร ไม่ว่าจะพื้นดินใต้น้ำหรือพื้นดินที่ติดต่อกับทางน้ำ รวมถึงเรือที่มีลักษณะเดียวกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีเครื่องลอยน้ำหรือเสื้อชูชีพไม่น้อยกว่าจำนวนผู้พักของแต่ละห้องพักและผู้ให้บริการ โดยติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและให้มีป้ายแสดงจุดที่ติดตั้งที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) จัดให้มีเครื่องป้องกันหรือราวกันตกโดยรอบอย่างมั่นคงแข็งแรง

(๓) จัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ

(๔) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนด

(๕) กรณีที่มีการประกอบอาหารและให้บริการอาหาร ต้องจัดให้มีถังเก็บเศษอาหาร ขนาดไม่น้อยกว่าสี่ลิตร โดยจัดให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสองถังต่อจำนวนผู้พักสามสิบคน

ข้อ ๔/๒ อาคารสำหรับใช้เป็นโรงแรมที่มีลักษณะเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นหรือนำมาประกอบขึ้น โดยใช้ผ้าใบ เส้นใย หรือวัสดุแผ่นบาง เป็นส่วนประกอบของโครงสร้าง ผนัง หรือหลังคา ในลักษณะเป็นเต็นท์ กระจง โครงสร้างแบบออตอากาศ หรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือเป็นการนำอากาศยานพาหนะมาปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าอยู่หรือใช้สอยหรือสิ่งที่ประกอบให้เป็นรูปทรงคล้ายอากาศยานพาหนะหรือชิ้นส่วนวัสดุสำเร็จรูป ท่อคอนกรีตสำเร็จรูป ตู้คอนเทนเนอร์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่นำมาประกอบหรือติดตั้ง หรือสิ่งที่สร้างขึ้นที่มีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป โดยมีการแขวน การเกาะเกี่ยว ยึดโยง หรือในลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยมีการถ่ายแรงกระทำกับสภาพธรรมชาติหรือ โครงสร้างหรือสิ่งก่อสร้างอื่นใด ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ต้องจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ ในห้องพักและบริเวณทางเดินระหว่างอาคารนั้นกับสถานที่อื่นใดภายในบริเวณโรงแรม”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ โรงแรมต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมในส่วนที่ให้บริการสาธารณะโดยจัดแยกส่วน สำหรับชายและหญิง และต้องรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

โรงแรมประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือโรงแรมที่ให้บริการแบบห้องพักรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยคิดค่าบริการเป็นรายคน ต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมที่ถูกต้องลักษณะอย่างเพียงพอสำหรับผู้พัก”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ห้องพักต้องมีเลขที่ประจำห้องพักกำกับไว้ทุกห้องเป็นตัวเลขอารบิกโดยให้แสดงไว้บริเวณด้านหน้าห้องพักที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และในกรณีที่โรงแรมใดมีหลายอาคาร เลขที่ประจำห้องพักแต่ละอาคารต้องไม่ซ้ำกัน

ห้องพักตามวรรคหนึ่งที่ให้บริการแบบห้องพักรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยคิดค่าบริการเป็นรายคน ต้องจัดให้มีเลขที่ประจำเตียงกำกับไว้ทุกเตียงเป็นตัวเลขอารบิกโดยให้แสดงไว้บริเวณที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนด้วย”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๗/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๗/๑ ประตูห้องพักให้มีช่องหรือวิธีการอื่นที่สามารถมองจากภายในสู่ภายนอกห้องพักได้ และมีกลอนหรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถล็อกจากภายในห้องพักทุกห้อง เว้นแต่เป็นห้องพักในอาคาร สำหรับใช้เป็นโรงแรมที่สร้างขึ้นหรือนำมาประกอบขึ้นโดยใช้ผ้าใบ เส้นใย หรือวัสดุแผ่นบาง เป็นส่วนประกอบของโครงสร้าง ผนัง หรือหลังคา ในลักษณะเป็นเต็นท์ กระจง โครงสร้างแบบออตอากาศ หรือสิ่งอื่นใด

ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ที่สามารถล็อกห้องพักทั้งภายในและภายนอก แต่ไม่ต้องมีช่องหรือวิธีการอื่นที่สามารถมองจากภายในสู่ภายนอกห้องพัก”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ อาคารสำหรับใช้เป็นโรงแรมที่ตั้งอยู่ในห้องที่มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารใช้บังคับ ต้องมีหลักฐานแสดงว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อให้ใช้อาคารเป็นโรงแรม”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๐ โรงแรมประเภท ๓ และประเภท ๔ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) มีห้องน้ำและห้องส้วมที่ถูกลักษณะในห้องพักทุกห้อง เว้นแต่ห้องพักที่ให้บริการแบบห้องพักรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยคิดค่าบริการเป็นรายคน

(๒) กรณีมีห้องพักไม่เกินแปดสิบห้อง ห้ามมีสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เว้นแต่

(ก) โรงแรมที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ มีสถานบริการได้ทุกประเภท

(ข) โรงแรมที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในห้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ มิได้เฉพาะสถานบริการตามมาตรา ๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๑๒ การแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและอยู่ระหว่างนายทะเบียนพิจารณาออกหนังสือรับแจ้ง ให้ถือว่าเป็นการแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจโรงแรม

ข้อ ๑๓ หนังสือรับแจ้งที่นายทะเบียนออกให้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นหนังสือรับแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจโรงแรม และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมซึ่งสถานที่พักเป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๑วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ อยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะให้สถานที่พักนั้นไม่เป็นโรงแรม ให้แจ้งเลิกกิจการตามมาตรา ๒๗ และแจ้งให้นายทะเบียนทราบว่าจะแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

การแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมและการออกหนังสือรับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในข้อ ๑ และข้อ ๑/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อุนพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจให้บริการที่พักในชุมชนโดยมีจำนวนห้องพักเกินสี่ห้อง ซึ่งหลายแห่งเป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ทรงคุณค่าเฉพาะในแต่ละท้องถิ่นอันควรอนุรักษ์ไว้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับชุมชน และหากต้องปรับปรุงอาคารตามกฎหมายกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อให้สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้ ก็อาจทำให้อาคารสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์นั้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดสถานที่พักอื่นที่ไม่เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม เพื่อให้ครอบคลุมถึงสถานที่พักดังกล่าวที่มีจำนวนห้องพักไม่ว่าในอาคารเดี่ยวหรือหลายอาคารรวมกันไม่เกินแปดห้อง และมีจำนวนผู้พักรวมกันทั้งหมดไม่เกินสามสิบคนซึ่งให้บริการเพื่อหารายได้เสริม นอกจากนี้ ยังมีการนำอาคารที่มีรูปแบบพิเศษอื่นมาใช้ประกอบธุรกิจให้บริการที่พักเพิ่มขึ้น เช่น สถานที่พักที่ให้บริการแบบห้องพักรวม โดยคิดค่าบริการเป็นรายคน แพน เตินท์ กระโจม ทำให้จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับอาคารที่มีรูปแบบพิเศษอื่นเพื่อให้สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้